

Мобилизация на българските войски. — За да се предпази отъ турско нахлуване въ съединена България, князь Александъръ и българското правителство издали заповѣдь да се мобилизиратъ, сиречь да се свикатъ запаснитѣ, да се облѣкатъ, натъкмятъ и въоръжатъ всички български войски отъ северна и южна България.

Въ единъ день всички запасни войски се събрали въ полковетѣ си, облѣкли се и се натъкмили за защита на съединението въ случай, че се появи неприятель.

Сега за пръвъ пжтъ българската войска трѣбвало да се приготви за бой. Мнозина се питали, дали новитѣ войници ще иматъ куражъ. Ала всички останали очудени, като видѣли, че младитѣ войници, безъ да сж влизали нѣкога въ бой, тичатъ въ полковетѣ си съ радостъ и въодушевление. Тѣ сж готови по заповѣдь на княза да трѣгнатъ веднага къмъ границата.

На коя граница? На румънската ли? Нѣма, защо. Румънитѣ не сж противни на съединението, а наопаки, одобряватъ го.

— На сръбската ли? Че защо? сърбитѣ сж наши братя. Когато тѣ се биели съ турцитѣ, български доброволци имъ помагали. Сръбски земи не се засѣгатъ съ нищо. И отъ Сърбия нѣма опасностъ. Така мислили българитѣ.

Оставало още една граница — турската. Ето на тая граница може да се яви неприятель, може турска войска да дойде да изпжди князь Батемберга и да върне пакъ управника Гавриилъ Кръстевичъ.

За щастие, нищо лошо не се забелязвало по турската граница, но за предпазливостъ и пред-